

nem is lehet őket figyelembe venni, mert vagy a terveket kellett már véglegesen rögzíteni, vagy talán már a munkát is el kellett kezdeni.

A talajvizsgálatok terén kifejtett munkánk tehát tulajdonképpen célját, azaz az erdősítési, erdőtelepítési és fásítási munka minőségének és sikerességének fokozását csak akkor éri el, ha megfelelő szervezettséggel dolgozunk és sikeresen alakítjuk ki azokat a gyakorlati munkamódszereket, amelyek a tudományos szempontok sérelme nélkül a kellő gyorsaságra is módot adnak.

Könyvismertetés

Dr. Frenyó Vilmos: Növényélettan I. kötet. A mezőgazdasági, kertészeti és erdészeti egyetemi oktatás, tudományos kutatás és gyakorlat régóta nélkülözötte egy korszerű növényélettan kiadását. Ezt a hiányosságot pótolja Dr. Frenyó Vilmos Növényélettana, amelynek első kötetét nemrégiben jelentette meg a Mezőgazdasági Kiadó. Az ízléses, vászonnkötésű, 273 oldal terjedelmű könyv 85 ábrát és 52 táblázatot tartalmaz és három nagy ismeretkörre: 1. Általános rész (11—107); 2. Vízforgalom, vízgazdálkodás (110—169); 3. A növények ásványi táplálkozása (171—261) tagozódik, a Bevezetés-en és a Név- és tárgymutató-n kívül. Az egyes ismeretkörök egy-egy önálló tárgykört felelő fejezetek, a fejezetek pedig rövid szakaszokra tagozódnak, miáltal a könyv könnyen áttekinthető.

A szerző egyszerű, világos, jó magyar nyelven ír, így még a bonyolultabb életjelenségek is mindenki számára érthetőek. Mondanivalóját röviden, tömören adja elő, nem tévesztve szem elől a lényegyet, ami széleskörű tudását és a fölötte való uralmát mutatja. Legnagyobb érdeme az, hogy nem elégszik meg a növényi életjelenségek egyszerű leírásával és megmagyarázásával, hanem mindig rámutat a jelenségek közötti összefüggésekre, azok külső és belső anyagi okaira. Az elméleti megállapításokat mindig követi azoknak a lehetőségeknél felvetése, hogyan lehet a megismerteket a gyakorlatban, mint a legmagasabb technika alkalmazását, a termelés fokozása érdekében felhasználni. Emellett a kísérleti módszerek ismertetésével, a tisztázatlan kérdések felvetésével, perspektíva adásával nemcsak segítséget ad a kutató munkához, hanem egyenesen ösztönöz rá. Szerző didaktikai készségét jelzi az egyes fejezetek végén található összefoglalás, mint a fejezet fontos megállapításainak összefoglaló és egyben ismétlő, áttekinthető kiemelése.

Ezek a könyv legkiemelkedőbb érdemei azonkívül, hogy szerző részletesen ismerteti mindazt, amit a szóbanlevő növényi életjelenségekről, a jelenségek és a környezeti tényezők közötti kapcsolatokról tudnunk kell, illetve ezekről ma tudunk. A három nagy ismeretkör közül az Általános rész egyrészt a növény és környezet között fennálló kölcsönös kapcsolatokat, az életműködés erőssége és a létfeltételek közötti összefüggéseket ismerteti, másrészt a sejt élettanával, ezen belül a sejt szerkezetével, víz- és tápanyagforgalmával, a sejtszerkezettel összefüggő ellenállóképességgel, végül a sejt elhalásának különböző lehetőségeivel és ennek okaival foglalkozik. A második és harmadik ismeretkör tárgyára maga a cím közvetlenül utal és így nem kíván bővebb magyarázatot.

A könyvet nagyon jól fel tudják használni az erdészeti kutatás és gyakorlat mindazon szakemberei, akik komolyan akarnak elmélyedni munkájukban, amelynek jó elvégzéséhez nélkülözhetetlen a növények életműködésének, ezen működés és a környezet közötti kapcsolatoknak az ismerete. Reméljük, hogy ezt az első kötetet hamarosan követi a folytatás.

Nemky Ernő
egyetemi tanár

Krahl—Urban, J.: A tölgyek (Die Eichen. Verlag Paul Parey, Hamburg 1. Spitalerstrasse 12. 1959. 288 p.) A kocsánytalan- és kocsányostölgy a technika és a gazdasági viszonyok fejlődése folytán régebbi kimagasló jelentőségükből veszítettek, de fájuk lehetséges értéke tekintetében a természetes elterjedési területükön tenyésző többi erdei fafajt még így is jelentős mértékben meghaladják. Növekedésük azonban viszonylag lassú, különleges körülmények közti gyorsabb növekedésük pedig legkedvezőbb feldolgozási lehetőségeik (késelés, hámozás) szempontjából nem is mindig előnyös. A tölgyek kedvező biológiai és ökológiai tulajdonságait is figyelembe véve az előbb mondottak miatt a tölgyesekben az értékfa termelés a kívánatos gazdasági cél, de ilyenkor vágásfordulójuk még erdészeti viszonylatban is hosszú (160 éven felül!). A gyorsan növő fafajok szerepét és a fafeldolgozási és értékesítési lehetősé-

gek várható alakulását figyelembe véve az erdőgazdaságnak ismét mérlegelni kell, hogy a tölgynek milyen erdőművelési szerepet szán. Ez felelősségteljes feladat, mivel a hosszú termelési időszak miatt a döntés az erdőgazdálkodásban és faiparban évszázadokra kihat. A tölgyről alkotott fogalmaink rendszeres felülvizsgálatát segíti elő Krahl—Urban hézagpótló tölgy-monográfiája, amely a tölgyek történelmi szerepétől és természetes elterjedési területétől kezdve az erdőművelési kérdések részletes ismertetésén át a kitermelésig és értékesítésig foglalkozik azzal a fafajjal, amely hazánk erdeiben a legnagyobb területi aránnyal van képviselve és amely hazánk erdőgazdaságában mindig jelentős szerepet fog vinni.

Gertheisz Antal

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

A Csehszlovák Erdészeti Tudományos Társaság Banska Stiavnicára (Selmecebányára) öregdiák találkozóra hívta meg az Országos Erdészeti Egyesület, valamint a Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület ott végzett tagjait. A bányász és erdőész öregdiákok körében lelkes fogadtatásra talált a meghívás és augusztus 15-én családtagokkal együtt 82-en 6 napos tartózkodásra elutaztak Szlovákiába.

Banska Stiavnicán professor Ing. Anton Sokol, az erdészeti fakultás dékánja, majd Stefan Kordik, a városi tanács elnöke üdvözölte a két magyar egyesület kiküldötteit. Még aznap este több, mint háromszázán ismerkedési vacsorán vettek részt, s felelevenítették a régi diák emlékeket azokkal, akikkel évtizedek óta nem találkoztak.

Az öregdiák találkozás mind erdősz, mind bányász részről felhasználták szakmai tapasztalatok kicserélésére is.

Prof. Ing. Anton Sokol: Miként javítsuk erdeink termőképességét.

Ing. Péter Gonda: Hogyan növeljük erdeink növedékét.

Ing. Voitech Bukovcsán: Az erdők hátráinak bővítése.

Holdampf Gyula: Magyarország faellátásának problémái címmel tartott előadást.

Az öregdiákok egy csoportja családtagjaikkal együtt tátrai tanulmányúton vett részt. Ennek keretében felkeresték a Velky Sum völgyet, ahol megtekintették az 1915—16. évi katasztrófális széldöntés felújítási eredményeit, ezzel kapcsolatban Ing. Vladimír Cholvadt ismertette Vadas Jenő tervét, amelynek alapján annak idején a felújítási munkákhoz hozzáláttak. A helyszínen tapasztaltak és látottak igazolták Vadas Jenő elgondolásának helyességét. Az úti programból kiemelkedett még a tátrai nemzeti park megtekintése.

Az öregdiákok azzal búcsúztak, hogy 1960-ban Magyarországon találkoznak.

A mátrai csoport a gyöngyöstarjáni erdőszet területén helyszíni bemutatóval egybekötött erdőgazdaságon belüli szakmai továbbképző vándorgyűlést rendezett, a nyártelepítési program helyi lehetőségeinek megvitatására. A vándorgyűlésen Mohi György: A mátrai erdőgazdaság nyártelepítési lehetőségei; Kopeckzy Ferenc: A nyárfa kutatás legújabb eredményei; Szontágh Pál: Nyárasaink leggyakoribb betegségei és annak megelőzése címmel tartottak előadást. Az előadást követő vita sikerei alapján a csoport az Erdőgazdaság vezetőségével egyetértve elhatározta, hogy többi erdőszet területén is rendez szakmai tapasztalatcserét, amelyen az erdőgazdaság legégetőbb problémáit vitatják majd meg.

Felhívás tagjainkhoz.

Korábban már ezúton is tájékoztattuk tagjainkat arról, hogy AZ ERDŐ terjesztését és az előfizetők nyilvántartását f. évi július 1-től Egyesületünk átvette a Mezőgazdasági és Folyóiratkiadó Vállalattól. Az elmúlt néhány hónap alatt azt tapasztaltuk, hogy tagjaink számottevő része nem fizeti rendszeresen a tagdíjat és ezért lapunkat sem tudjuk részükre folyamatosan eljuttatni. A Minisztertanács szigorú rendelkezése szerint lapunkat csak az előfizetett példányban rendelhetjük meg, ezért nincsen lehetőség arra, hogy az elmaradt példányokat pótlólag megküldjük.

Ismételten arra kérjük tagjainkat, hogy a havi 5,— Ft tagdíjat helyi csoportunk útján legalább negyedévenként előre — korábbi felhívásunktól eltérően — az előző hónap 10-ig fizessék be az „Országos Erdészeti Egyesület tagdíj befizetési számla Budapest” elnevezésű 61.771 számú csekkszámlánkra.